

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 873

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 7 noiembrie 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
210.		794.	
— Lege privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții	2–5	— Hotărâre pentru aprobarea cuantumului și a plății cotizației voluntare de participare a Ministerului Justiției la Academia Internațională Anticorupție, pentru anul 2017.....	10
972.		795.	
— Decret pentru promulgarea Legii privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții	5	— Hotărâre privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Sănătății	11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 447 din 22 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 ¹ alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală	6–8	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
790.		672.	
— Hotărâre pentru completarea art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe și a art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 291/2011 privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unor părți de imobile aflate în proprietatea publică a statului	9	— Decizie privind numirea domnului Ioan Mihalcea în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	13
793.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
— Hotărâre privind exceptarea unilaterală a unor categorii de străini de la obligativitatea obținerii vizei de intrare în România	9–10	1.249.	
		— Ordin al ministrului sănătății privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017	13–14
		1.397.	
		— Ordin al ministrului apelor și pădurilor pentru modificarea anexelor nr. 1–5 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 193/2002 privind reactualizarea delimitării fondului cinegetic al României în fonduri de vânătoare	15
		2.827.	
		— Ordin al ministrului finanțelor publice privind completarea unor reglementări contabile.....	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege stabilește măsurile necesare punerii în aplicare, la nivel național, a dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții, denumit în continuare *Regulamentul (UE) nr. 648/2012*, în ceea ce privește stabilirea autorității competente și a regimului sancțiunilor aplicabil în cazul încălcării dispozițiilor titlului II și ale art. 87 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în scopul asigurării protecției drepturilor operatorilor de sisteme care furnizează garanții altor operatori de sisteme în cazul în care aceștia din urmă fac obiectul unor proceduri de insolvență.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în prezenta lege au semnificațiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Art. 3. — Următoarele categorii de persoane intră sub incidența prezentei legi:

a) instituțiile de credit, precum și oricare dintre persoanele fizice responsabile prevăzute la art. 108 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, după caz;

b) societățile de servicii de investiții financiare și societățile de administrare a investițiilor și administratorii fondurilor de investiții alternative, precum și oricare dintre persoanele fizice responsabile având calitatea de membru al consiliului de administrație/consiliului de supraveghere, director/membru al directoratului, respectiv reprezentant al compartimentului de control intern al acestora, după caz;

c) societățile de asigurare și de reasigurare, precum și oricare dintre persoanele fizice responsabile având calitatea de membru al consiliului de administrație/consiliului de supraveghere, director/membru al directoratului, respectiv reprezentant al compartimentului de control intern al acestora, după caz;

d) administratorii fondurilor de pensii administrate privat și/sau fondurilor de pensii facultative, precum și persoanele fizice având calitatea de membru al consiliului de administrație/consiliului de supraveghere, director/membru al directoratului, respectiv reprezentant al compartimentului de control intern al acestora, după caz;

e) contrapărțile centrale, precum și oricare dintre persoanele fizice responsabile prevăzute la art. 2 pct. 27—29 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, respectiv reprezentanți ai compartimentului de conformitate, în cazul în care responsabilitatea aparține acestora, după caz;

f) operatorii de piață/de sistem care administrează locuri de tranzacționare, precum și persoanele fizice responsabile având calitatea de membru al consiliului de administrație/consiliului de supraveghere, director/membru al directoratului, respectiv reprezentant al compartimentului de control intern al acestora, după caz;

g) contrapărțile nefinanciare, precum și persoanele fizice responsabile având calitatea de membru al consiliului de administrație/consiliului de supraveghere, director/membru al directoratului acestora, după caz.

Art. 4. — (1) În aplicarea art. 12 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară exercită atribuțiile și dispune măsurile necesare în calitate de autoritate competentă responsabilă pentru supravegherea respectării de către persoanele prevăzute la art. 3 lit. a)—f) a obligațiilor ce le revin potrivit dispozițiilor cuprinse în titlul II din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, astfel:

a) Banca Națională a României, în ceea ce privește persoanele prevăzute la art. 3 lit. a);

b) Autoritatea de Supraveghere Financiară, în ceea ce privește persoanele prevăzute la art. 3 lit. b)—d) și f).

(2) În ceea ce privește persoanele prevăzute la art. 3 lit. g), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate competentă, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare. În ceea ce privește persoanele prevăzute la art. 3 lit. e), Autoritatea de Supraveghere Financiară este autoritate competentă, în conformitate cu dispozițiile art. 157 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — (1) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară solicită și procesează orice date și informații relevante, inclusiv cele de natura datelor cu caracter personal, cu privire la operațiunile care fac obiectul Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

(2) În sensul prezentei legi, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Măsurile administrative și sancțiuni administrative

Art. 6. — Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară dispune măsurile necesare și/sau aplică sancțiunile prevăzute de prezenta lege, în cazurile în care constată că oricare dintre persoanele prevăzute la art. 3 se face vinovată de următoarele fapte:

a) nerespectarea de către contrapărțile financiare și nefinanciare a obligației de compensare a tuturor contractelor derivate extrabursiere aparținând unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere desemnate ca fiind supuse obligației de compensare, potrivit art. 4 și art. 5 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

b) nerespectarea de către contrapărțile centrale a obligației de acceptare la compensare a contractelor derivate extrabursiere în mod nediscriminatoriu și transparent, indiferent de locul de tranzacționare, conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

c) nerespectarea de către contrapărțile centrale a termenului de 3 luni prevăzut la art. 7 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 pentru transmiterea unui răspuns la o cerere de acces, formulată oficial de un loc de tranzacționare, precum și neacordarea accesului în termen de 3 luni de la soluționarea favorabilă a unei astfel de cereri, potrivit prevederilor art. 7 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

d) nerespectarea de către contrapărțile centrale a obligației de justificare completă a refuzului, în cazul unei cereri de acces formulate de un loc de tranzacționare, conform prevederilor art. 7 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

e) nefurnizarea de către operatorii de piață/sistem care administrează locurile de tranzacționare, autorizate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, a informațiilor privind tranzacțiile în mod transparent și nediscriminatoriu oricărei contrapărți centrale care a fost autorizată să compenseze contracte derivate extrabursiere tranzacționate în locul respectiv de tranzacționare, conform prevederilor art. 8 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

f) nerespectarea de către operatorii de piață/sistem care administrează locurile de tranzacționare, autorizate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, a termenului de 3 luni prevăzut la art. 8 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, precum și neacordarea accesului în termen de 3 luni de la soluționarea favorabilă a unei astfel de cereri, în condițiile prevăzute de art. 8 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

g) nerespectarea de către operatorii de piață/sistem care administrează locurile de tranzacționare a obligației de justificare completă a refuzului în cazul unei cereri oficiale de acces făcute de o contraparte centrală, conform prevederilor art. 8 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

h) nerespectarea de către contrapărțile financiare, contrapărțile nefinanciare și contrapărțile centrale a obligației de raportare către un registru central de tranzacții a informațiilor referitoare la orice contract derivat încheiat, precum și la orice modificare sau încetare a contractului, conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

i) nerespectarea de către contrapărțile financiare și contrapărțile nefinanciare a obligației de păstrare a evidenței tuturor contractelor derivate pe care le-au încheiat și a tuturor modificărilor acestora pentru o durată minimă de 5 ani de la

încetarea contractului, conform art. 9 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

j) nerespectarea de către contrapărțile financiare, contrapărțile nefinanciare și contrapărțile centrale a obligației de transmitere către Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe a informațiilor referitoare la un contract derivat, conform dispozițiilor art. 9 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

k) nerespectarea de către contrapărțile nefinanciare a obligațiilor decurgând din dispozițiile art. 10 alin. (1) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, referitoare la obligațiile specifice privind compensarea pentru contrapărțile nefinanciare;

l) nerespectarea de către contrapărțile financiare, cu excepția instituțiilor de credit și a societăților de servicii de investiții financiare, precum și de către contrapărțile nefinanciare a obligațiilor decurgând din dispozițiile art. 11 alin. (1) — (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, referitoare la existența procedurilor și mecanismelor corespunzătoare necesare măsurării, monitorizării și atenuării riscului operațional și a riscului de contraparte, la evaluarea zilnică la prețul pieței a valorii contractelor în derulare, respectiv la dispunerea de proceduri de gestionare a riscului care să impună un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător;

m) nerespectarea de către contrapărțile financiare, cu excepția instituțiilor de credit și a societăților de servicii de investiții financiare, a obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, referitoare la deținerea unui quantum adecvat și proporțional de capital pentru a gestiona riscul neacoperit printr-un schimb adecvat de garanții;

n) refuzul oricărei persoane prevăzute la art. 3 de a răspunde solicitărilor Băncii Naționale a României, respectiv Autorității de Supraveghere Financiară, în vederea exercitării atribuțiilor ce le revin conform prezentei legi.

Art. 7. — Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară dispune măsurile necesare și/sau aplică sancțiunile prevăzute de prezenta lege pentru faptele prevăzute la art. 6, precum și pentru nerespectarea actelor delegate ale Comisiei Europene adoptate în temeiul art. 4, 5 și art. 7—11 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Art. 8. — Pentru faptele prevăzute la art. 6, Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară poate dispune una dintre următoarele măsuri:

a) ordin de încetare a conduitei ilicite a persoanei fizice sau juridice și de abținere de la repetarea acesteia;

b) interdicția temporară sau, pentru încălcări grave sau repetate, interdicția permanentă de a exercita funcțiile prevăzute la art. 3 lit. a)—g), împotriva oricărei persoane fizice responsabile care exercită astfel de funcții;

c) retragerea autorizației acordate în condițiile legii, după caz, contrapărții financiare sau contrapărții centrale.

Art. 9. — Pentru faptele prevăzute la art. 6, Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară aplică una dintre următoarele sancțiuni administrative:

a) avertisment scris;

b) avertisment public prin care se indică persoana fizică sau juridică responsabilă și fapta săvârșită;

c) amendă aplicabilă persoanei juridice, de până la 10% din valoarea totală netă a cifrei de afaceri realizate în exercițiul financiar precedent;

d) amendă aplicabilă persoanei fizice, până la echivalentul în lei a 5 milioane de euro, calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, la data intrării în vigoare a prezentei legi;

e) amendă până la de două ori valoarea beneficiului obținut prin săvârșirea faptei, dacă acesta poate fi determinat;

f) retragerea aprobării, autorizării ori validării, după caz, acordate persoanelor fizice prevăzute la art. 3 lit. a)—f) în scopul exercitării de către acestea a atribuțiilor lor.

Art. 10. — Nerespectarea de către instituțiile de credit ori de către societățile de servicii de investiții financiare a obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (1)—(4) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, referitoare la existența procedurilor și mecanismelor corespunzătoare necesare măsurării, monitorizării și atenuării riscului operațional și riscului de contraparte, la evaluarea zilnică la prețul pieței a valorii contractelor în derulare, la dispunerea de proceduri de gestionare a riscului care să impună un schimb de garanții prompt, corect și segregat corespunzător, respectiv la deținerea unui quantum adecvat și proporțional de capital pentru a gestiona riscul neacoperit printr-un schimb adecvat de garanții, se sancționează de către Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, prin dispunerea măsurilor necesare prevăzute la art. 226 și/sau aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatoare prevăzute la art. 229 din respectivul act normativ.

Art. 11. — (1) Măsurile și sancțiunile dispuse potrivit prevederilor prezentei legi trebuie să fie eficiente, proporționale cu faptele și deficiențele constatate și de natură a avea un efect de descurajare.

(2) Potrivit prevederilor alin. (1), la stabilirea măsurii și/sau sancțiunii, precum și, după caz, a cuantumului sancțiunii pecuniare, autoritatea competentă are în vedere toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- a) gravitatea și durata faptei;
- b) forma de vinovăție a persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- c) soliditatea financiară a persoanei responsabile de încălcare, prin luarea în considerare a unor factori precum cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau venitul anual al persoanei fizice;
- d) valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate de către persoana responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- e) cooperarea persoanei fizice sau juridice responsabile cu autoritatea competentă;
- f) încălcările săvârșite anterior de persoana responsabilă;
- g) măsurile luate de către persoana responsabilă pentru a împiedica repetarea faptelor;
- h) orice consecințe potențial sistemice ale faptei săvârșite.

Art. 12. — (1) În aplicarea dispozițiilor art. 12 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, autoritatea competentă potrivit prezentei legi publică orice sancțiune aplicată în baza prezentei legi, modalitatea de publicare fiind stabilită de fiecare autoritate competentă în parte.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile în care divulgarea informațiilor ar pune în pericol piețele financiare sau ar cauza daune disproporționate părților implicate, considerentele de oportunitate care stau la baza unei eventuale decizii de nepublicare a sancțiunii fiind la aprecierea exclusivă a autorității competente.

(3) Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară întocmesc anual rapoarte de evaluare

a eficacității regimurilor sancțiunilor aplicate conform prezentei legi, pe care le transmit Ministerului Finanțelor Publice, până la data de 31 martie a anului următor, în vederea publicării unui raport de evaluare la nivel național, conform art. 12 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Informațiile cuprinse în raportul de evaluare la nivel național dat publicității nu vor conține date cu caracter personal.

Art. 13. — (1) Actele de aplicare a sancțiunii amenzii constituie titluri executorii. Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(2) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea civilă sau penală, după caz.

(3) Aplicarea măsurilor și sancțiunilor prevăzute la art. 9 se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.

(4) Sancțiunile prevăzute la art. 9 pot fi aplicate concomitent cu dispunerea măsurilor prevăzute la art. 8 sau independent de acestea.

Art. 14. — În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe fapte sancționate pecuniar conform prevederilor art. 9 lit. c), d) sau e) se aplică sancțiunea cea mai mare, majorată cu până la 50%, după caz.

Art. 15. — Constatarea faptelor prevăzute la art. 6 se realizează de către reprezentanți ai autorității competente, împuterniciți în acest sens, în cursul inspecțiilor sau investigațiilor efectuate în condițiile prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 648/2012 ori pe baza notificărilor, raportărilor, informațiilor transmise autorității competente în exercitarea atribuțiilor sale și/sau pe baza datelor și informațiilor aflate la dispoziția acesteia în orice alt mod.

Art. 16. — (1) Actele prin care se dispun măsuri sau se aplică sancțiuni potrivit prezentei legi sunt emise după cum urmează:

a) în cazul persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a), de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, conform regulamentelor interne ale acesteia, cu excepția măsurilor prevăzute la art. 8 lit. b) și c), care sunt de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României;

b) în cazul persoanelor prevăzute la art. 3 lit. b)—g), de către Consiliul, președintele sau vicepreședinții Autorității de Supraveghere Financiară, conform deciziilor interne ale acesteia.

(2) Actele prevăzute la alin. (1) trebuie să cuprindă cel puțin elementele de identificare a persoanei în culpă, descrierea faptei și a circumstanțelor acesteia și temeiul de drept al dispunerii măsurii sau, după caz, al aplicării sancțiunii.

Art. 17. — (1) Actele adoptate de Banca Națională a României potrivit prezentei legi pot fi contestate potrivit prevederilor art. 275—277 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Actele adoptate de Autoritatea de Supraveghere Financiară potrivit prezentei legi pot fi contestate în condițiile prevăzute de art. 21³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 18. — După alineatul (2) al articolului 9 din Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu

instrumente financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În situația în care un operator de sistem a constituit o garanție în favoarea unui alt operator de sistem în legătură cu un sistem interoperabil, drepturile pe care operatorul de sistem care a constituit garanția le are asupra acelei garanții nu sunt afectate de deschiderea procedurii de insolvență împotriva operatorului de sistem beneficiar al garanției.”

Art. 19. — Prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 253/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în cazul procedurilor de insolvență în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 20. — (1) În exercitarea competențelor stabilite prin prezenta lege, Banca Națională a României și Autoritatea de Supraveghere Financiară pot emite reglementări pentru a asigura punerea în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (UE)

nr. 648/2012, a standardelor tehnice de reglementare sau de aplicare adoptate de Comisia Europeană pe baza competențelor conferite acesteia și, după caz, a ghidurilor sau recomandărilor emise de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(2) Reglementările emise potrivit alin. (1) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 21. — Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*
* *

Prezenta lege transpune art. 9 alin. (1) din Directiva nr. 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE), seria L, nr. 166 din 11 iunie 1998.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 3 noiembrie 2017.
Nr. 210.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 3 noiembrie 2017.
Nr. 972.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 447**

din 22 iunie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Deneș în Dosarul nr. 1.721/112/2016 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.755D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra notelor depuse la dosar de către autorul excepției, prin care acesta arată că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală au fost declarate neconstituționale ulterior sesizării Curții Constituționale în acest dosar, astfel că excepția de neconstituționalitate a rămas fără obiect. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, autorul solicită admiterea acesteia, astfel cum a fost formulată.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta arată că, deși dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală au suferit anumite modificări legislative, autorul excepției critică textul în varianta de dinainte de aceste modificări. În continuare, susține că textul criticat a fost declarat neconstituțional, prin Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016. Astfel, având în vedere că decizia de admitere a fost publicată la data de 28 noiembrie 2016, iar încheierea de sesizare a instanței de contencios constituțional în prezentul dosar este din 5 septembrie 2016, apreciază că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (4) din Codul de procedură penală solicită respingerea acesteia, ca neîntemeiată. Apreciază că textul criticat reprezintă o garanție a dreptului la apărare, asigurând persoanei interesate posibilitatea de a contesta ordonanța procurorului prin care s-a prelungit măsura controlului judiciar.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.721/112/2016, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) și**

(4) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Deneș într-o cauză ce are ca obiect „plângere control judiciar”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale deoarece, în cazul prelungirii controlului judiciar de către procuror, nu sunt prevăzute garanții minimale precum citarea și audierea inculpatului. În ceea ce privește dispozițiile art. 215¹ alin. (4) din Codul de procedură penală apreciază că acestea sunt neconstituționale, deoarece nu reglementează nicio sancțiune în cazul nerespectării obligației de a comunica inculpatului, în aceeași zi, măsura prelungirii controlului judiciar.

6. **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că lipsa unor dispoziții legale care să prevadă citarea și audierea inculpatului în procedura prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar nu înfrânge dispozițiile constituționale invocate, voința legiuitorului de a crea o procedură simplificată (dar care să respecte garanțiile procesuale) pentru cea mai blândă dintre măsurile preventive fiind legitimă. Pe de altă parte, lipsa unei sancțiuni prevăzute în lege pentru întârzierea în comunicarea actului procesual de prelungire a măsurii preventive (ordonanța procurorului) nu poate fi calificată ca fiind de natură a leza normele constituționale în discuție. Este evident că, într-o atare ipoteză, întârzierea în comunicarea ordonanței nu rămâne fără consecințe, rezultatul fiind, însă, acela că, de la momentul expirării măsurii anterioare și până la primirea noii comunicări, eventualele încălcări ale obligațiilor instituite în sarcina inculpatului nu pot fi sancționate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul**, făcând referire la Decizia nr. 452 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 10 august 2015, și Decizia nr. 712 din 4 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 15 ianuarie 2015, susține că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale. În ce privește critica referitoare la lipsa unei sancțiuni pentru încălcarea obligației procurorului de a comunica, în termenul prevăzut de lege, ordonanța prin care a fost prelungită măsura controlului judiciar apreciază că, în măsura în care ordonanța nu este comunicată inculpatului, nu este îndeplinită o condiție esențială pentru prelungirea controlului judiciar, prin urmare orice obligații instituite în sarcina inculpatului încetează până la momentul comunicării ordonanței procurorului.

9. **Avocatul Poporului** arată că instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală și a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și alin. (3) teza întâi din

Codul de procedură penală. În atare condiții apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

10. În ceea ce privește dispozițiile art. 215¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, Avocatul Poporului arată că a transmis punctul său de vedere în dosarele nr. 241D/2016, nr. 1.683D/2015, nr. 1.455D/2015 și nr. 269D/2014, în sensul că dispozițiile art. 215¹ din Codul de procedură penală sunt neconstituționale în raport cu art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 24 din Constituție. Astfel, dacă, în cazul măsurilor preventive privative de libertate, legiuitorul a prevăzut expres termenul pentru depunerea propunerii de prelungire a arestării preventive, astfel încât inculpatul să își poată face apărarea în mod efectiv, nu doar teoretic, în cazul măsurii preventive a controlului judiciar, dispozițiile art. 211—215¹ din Codul de procedură penală nu conțin o asemenea prevedere.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 215¹ alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală. Analizând încheierea Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală, Curtea observă că instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) și (4) din Codul de procedură penală. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală au fost modificate, succesiv, prin art. II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 1 februarie 2017, ordonanță abrogată prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2017; prin art. II pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, ordonanță aprobată cu modificări prin Legea nr. 9/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; prin articolul unic pct. 2 din Legea nr. 9/2017. Cu toate acestea, Curtea observă că aceste intervenții legislative au survenit ulterior sesizării Curții Constituționale, în cuprinsul notelor scrise, autorul excepției făcând referire la dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală în varianta inițială, pe care acestea au avut-o la momentul intrării în vigoare a acestui act normativ. Astfel, dispozițiile criticate au următorul conținut: „(2) *În cursul urmăririi penale, controlul judiciar poate fi prelungit de către procuror, prin ordonanță, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii sau au apărut temeiuri noi care să justifice prelungirea acestuia, fiecare prelungire neputând să depășească 60 de zile. [...]*”

(4) *Ordonanța procurorului prin care, în condițiile alin. (2) sau (3), s-a prelungit măsura controlului judiciar se comunică în aceeași zi inculpatului.*”

14. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1

alin. (3) potrivit căruia România este stat de drept, art. 1 alin. (5) potrivit căruia, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 23 alin. (1) referitor la libertatea individuală, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 41 alin. (1) referitor la dreptul la muncă, art. 45 referitor la libertatea economică și în art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, în forma de dinainte de modificările legislative, Curtea reține că, răspunzând unor critici identice, prin Decizia nr. 614 din 4 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 28 noiembrie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care prelungirea măsurii preventive a controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art. 212 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură penală.

16. Cu acel prilej, Curtea a reținut că măsura controlului judiciar este o măsură preventivă care, chiar dacă se execută în stare de libertate, limitează atât libertatea individuală a inculpatului, cât și exercitarea celorlalte drepturi fundamentale reținute de Curtea Constituțională în cuprinsul Deciziei nr. 712 din 4 decembrie 2014, limitări determinate de impunerea în sarcina inculpatului a obligațiilor prevăzute la art. 215 alin. (1) din Codul de procedură penală și a unora sau a tuturor obligațiilor prevăzute la art. 215 alin. (2) din Codul de procedură penală.

17. Așa fiind, prelungirea acestei măsuri obligă la asigurarea garanțiilor procesuale specifice dreptului la apărare. Având în vedere conținutul acestui drept și importanța asigurării lui cu prilejul dispunerii și al prelungirii măsurilor preventive în cursul urmăririi penale, exhaustiv analizate de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 336 din 30 aprilie 2015, ale cărei considerente sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în privința măsurii controlului judiciar, Curtea a constatat că acesta presupune nu doar reglementarea dreptului inculpatului de a fi prezent și asistat de un avocat în momentul verificării de către procuror a menținerii temeiurilor care au determinat luarea măsurii anterior referite sau a apariției unor temeiuri noi care să justifice prelungirea acestei măsuri, ci și dreptul inculpatului de a fi audiat înaintea acestei prelungiri.

18. De asemenea, Curtea a reținut că o procedură similară este reglementată, prin dispozițiile art. 212 din Codul de procedură penală, în privința luării măsurii controlului judiciar de către procuror. Mai mult, în vederea asigurării aceluiași garanții, legiuitorul a prevăzut, la art. 215 alin. (8) din Codul de procedură penală, referitor la conținutul controlului judiciar, că impunerea unor noi obligații pentru inculpat sau înlocuirea ori încetarea celor dispuse inițial se poate face, prin ordonanță, după ascultarea acestuia.

19. Pentru aceste motive, Curtea a constatat că, în vederea asigurării dreptului la apărare, prelungirea măsurii controlului judiciar, conform art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, se impune a fi făcută cu aplicarea procedurii prevăzute de art. 212 alin. (1) și (3) din Codul de procedură penală pentru dispunerea acestei măsuri.

20. Astfel, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 și reținând că Decizia Curții Constituționale nr. 614 din 4 octombrie 2016 a fost publicată la data de 28 noiembrie 2016, iar încheierea de sesizare a instanței de contencios constituțional în prezentul dosar este din 5 septembrie 2016, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul

de procedură penală, din prezenta cauză, a devenit inadmisibilă, urmând să o respingă, în consecință.

21. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, Curtea reține că autorul excepției este nemulțumit de faptul că legiuitorul nu a prevăzut o sancțiune în cazul nerespectării obligației de a comunica inculpatului, în aceeași zi, măsura prelungirii controlului judiciar.

22. În acest context, Curtea constată că, într-adevăr, potrivit dispoziției criticate, ordonanța procurorului prin care s-a prelungit măsura controlului judiciar se comunică în aceeași zi inculpatului. De asemenea, potrivit art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului prin care s-a prelungit măsura controlului judiciar, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, dispozițiile art. 213 aplicându-se în mod corespunzător. Astfel, potrivit alineatului (1) al art. 213 din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar, în termen de 48 de ore de la comunicare, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

23. Așa fiind, din coroborarea dispozițiilor legale anterior menționate, Curtea observă, că, din perspectiva posibilității contestării prelungirii măsurii controlului judiciar, inculpatul nu suferă nicio consecință în cazul necomunicării, în aceeași zi, a măsurii, termenul de 48 de ore fiind calculat de la momentul comunicării ordonanței, iar nu de la momentul emiterii acesteia. Totodată, Curtea reține că, ulterior expirării acestui termen, inculpatul poate formula cereri de revocare a măsurii, în temeiul art. 242 din Codul de procedură penală.

24. Pe de altă parte, în ceea ce privește punerea în executare a măsurii controlului judiciar, Curtea reține că dispozițiile Codului de procedură penală se coroborează cu cele ale Legii nr. 253/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Astfel, organul judiciar care dispune prelungirea măsurii controlului

judiciar are obligația înștiințării inculpatului despre prelungirea măsurii și despre conținutul acesteia (potrivit dispoziției de lege criticate); a înștiințării instituției, organului sau autorității anume desemnate de organul judiciar care a dispus măsura, pentru a supraveghea respectarea de către inculpat a obligațiilor care îi revin pe durata controlului judiciar [art. 215 alin. (4) din Codul de procedură penală și art. 82 și art. 83 din Legea nr. 253/2013]; înștiințarea persoanei vătămate, în cazul în care organul judiciar a impus obligația prevăzută la art. 215 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală cu referire la persoana vătămată sau membrii familiei acesteia.

25. Astfel, Curtea apreciază că punerea în executare a măsurii controlului judiciar, chiar și în cazul prelungirii sale, poate fi realizată doar dacă, pe lângă înștiințarea organului sau autorității anume desemnate de organul judiciar care a dispus măsura, este realizată și obligația de înștiințare a inculpatului. Astfel, opozabilitatea măsurii controlului judiciar, în sensul respectării de către inculpat a obligațiilor impuse, poate fi reținută doar după înștiințarea acestuia, de la momentul expirării măsurii anterioare și până la primirea noii comunicări, eventualele încălcări ale obligațiilor instituite în sarcina inculpatului neputând fi sancționate.

26. Un argument, în acest sens, îl constituie dispozițiile art. 215 alin. (3) și (7) din Codul de procedură penală, care dispun în sensul că, în caz de încălcare cu rea-credință a obligațiilor care îi revin, măsura controlului judiciar se poate înlocui cu măsura arestului la domiciliu sau măsura arestării preventive. Astfel, în cazul întârzierii comunicării ordonanței de prelungire a măsurii controlului judiciar, pe durata cuprinsă între expirarea măsurii anterioare și primirea noii comunicări, nu se va putea reține reaua-credință a inculpatului în cazul nerespectării condițiilor impuse.

27. Așa fiind, Curtea apreciază că, nici din această perspectivă, inculpatul nu suferă nicio consecință în cazul necomunicării, în aceeași zi, a prelungirii măsurii controlului judiciar, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (4) din Codul de procedură penală fiind neîntemeiată.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioan Deneș în Dosarul nr. 1.721/112/2016 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 215¹ alin. (4) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 22 iunie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**pentru completarea art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008
privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării
unor programe de construire de locuințe și a art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 291/2011
privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unor părți de imobile
aflate în proprietatea publică a statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — La articolul 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2008 privind schimbarea regimului juridic al unor terenuri în vederea realizării unor programe de construire de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2008, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Terenul prevăzut la alin. (1) se utilizează de către Consiliul Local al Sectorului 5 al Municipiului București și pentru realizarea unor programe de dezvoltare urbană, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București nr. 11/2017, modificată prin Hotărârea nr. 140/2017, și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 147/2017.”

Art. II. — La articolul 1 din Hotărârea Guvernului nr. 291/2011 privind schimbarea titularului dreptului de administrare a unor părți de imobile aflate în proprietatea publică a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 31 martie 2011, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Părțile de imobile prevăzute la alin. (2) se utilizează de către Consiliul Local al Sectorului 5 al Municipiului București și pentru realizarea unor programe de dezvoltare urbană, potrivit Hotărârii Consiliului Local al Sectorului 5 al Municipiului București nr. 11/2017, modificată prin Hotărârea nr. 140/2017, și Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 147/2017.”

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Paul Stănescu

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 1 noiembrie 2017.
Nr. 790.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**privind exceptarea unilaterală a unor categorii de străini
de la obligativitatea obținerii vizei de intrare în România**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 19 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Sunt exceptați unilateral de la obligativitatea obținerii vizei de intrare în România pentru o ședere neîntreruptă sau mai multe șederi, a căror durată să nu depășească 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, cetățenii străini, posesori de documente de călătorie cu copertă roșie sau albastră, eliberate de Organizația Națiunilor Unite, cu excepția celor cu copertă albastră și serie numerică precedată de litera A.

Art. 2. — Prevederile art. 1 sunt aplicabile numai în condițiile prezentării, în fiecare caz în parte, alături de documentul de călătorie, a unui certificat care atestă că titularul călătorește în scop oficial, astfel cum acesta este menționat în Convenția asupra privilegiilor și imunităților Națiunilor Unite, aprobată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 13 februarie 1946, la care România a aderat prin Decretul nr. 201/1956, și în Convenția cu privire la privilegiile și imunitățile instituțiilor specializate, aprobată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite la 21 noiembrie 1947, la care România a aderat prin Decretul nr. 343/1970.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,
George Ciamba,
secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

p. Ministrul delegat pentru afaceri
europene,
Cristian-Gabriel Winzer,
secretar de stat

București, 1 noiembrie 2017.
Nr. 793.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea cuantumului și a plății cotizației voluntare de participare a Ministerului Justiției la Academia Internațională Anticorupție, pentru anul 2017

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 din Legea nr. 118/2013 pentru aderarea Înaltei Curți de Casație și Justiție la Asociația Internațională a Înalțelor Jurisdicții Administrative, pentru aderarea Administrației Naționale a Penitenciarelor la Organizația Europeană a Serviciilor Penitenciare și Corecționale — EuroPris, pentru aderarea Oficiului Național al Registrului Comerțului la Registrul European al Comerțului, pentru aprobarea plății unor contribuții ale Ministerului Justiției, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale Oficiului Național al Registrului Comerțului și ale Administrației Naționale a Penitenciarelor la organisme internaționale, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 41/1994 privind autorizarea plății cotizațiilor la organizațiile internaționale interguvernamentale la care România este parte,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cuantumului și plata cotizației voluntare de participare a Ministerului Justiției, ca membru cu drepturi depline, la Academia Internațională Anticorupție, pentru anul 2017, în limita echivalentului în lei al sumei de 5.000 euro.

Art. 2. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se calculează pe baza cursului de schimb leu/euro în vigoare la data efectuării plății și se suportă din bugetul Ministerului Justiției aprobat pentru anul 2017.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 1 noiembrie 2017.
Nr. 794.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al
bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în
administrarea Ministerului Sănătății

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Sănătății, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Sănătății își va actualiza datele din evidența cantitativ – valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 15 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
 Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog
 Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 1 noiembrie 2017.
 Nr. 795.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și se dă în administrare Ministerului Sănătății

Nr. M.F.P.	Cod clasificare	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Datele de identificare a imobilului		Valoarea de inventar (lei)
			Descrierea tehnică	Adresa	
1	2	3	4	5	6
Administrator: Ministerul Sănătății, CIF 4266456					
Nr. nou	8.25.07	Teren	S teren = 7.537 mp, CF nr. 266169	România, municipiul București, sectorul 1, str. Av. Maior Ștefan Sănătescu nr. 48A	12.386.257

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea anexei nr. 1
la Hotărârea Guvernului nr. 1.362/2001
privind atestarea domeniului public al județului Vâlcea,
precum și al municipiilor, orașelor și comunelor
din județul Vâlcea

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 1 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al județului Vâlcea” la Hotărârea Guvernului nr. 1.362/2001 privind atestarea domeniului public al județului Vâlcea, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Vâlcea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 și 281 bis din 25 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, secțiunea I „Bunuri imobile” se modifică după cum urmează:

— la poziția nr. 441, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Drum județean 678 limită jud. Olt — Drăgoești — Casa Veche — Drăgioiu — Galicea — Bratia — Cremenari — Bercioiu — Ruda — Bârsești — Barza — Budești (DN7)”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „Tehnice: îmbrăcăminte: asfalt, pietruit; poduri b.a. — 23 buc.; L = 38.554 m (I medie = 16,468 m), S = 634.908 mp; adresa: limită jud. Olt — Budești (DN7)”, coloana 7 va avea următorul cuprins: „Hotărârea Consiliului Județean Vâlcea nr. 156/2017, numere cadastrale 35243, 35244, 35623, 35624, 35649, 36143, 36148, 36164, 38604, 38608, 38611”;

— la poziția nr. 442, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Drum județean 678A DN64 (Tătărani) — Bratia Vale — Cocoru — Dealu Mare — Predești — Corbii din Vale — Popești — Ginerica — limită județ Argeș”, coloana 4 va avea următorul cuprins: „Tehnice: îmbrăcăminte: asfalt; poduri b.a. — 14 buc.; L = 26,868 km (I medie = 15,432 m), S = 414.616 mp; adresa: DN64 (Tătărani) — limită județ Argeș”, coloana 7 va avea următorul cuprins: „Hotărârea Consiliului Județean Vâlcea nr. 156/2017, numere cadastrale 36078, 37490, 35371, 37121, 37122”.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice
și fondurilor europene,
Paul Stănescu

București, 1 noiembrie 2017.
Nr. 796.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Ioan Mihalcea
în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu
de lucru al prim-ministrului**

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), al art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ioan Mihalcea se numește în funcția de consilier de stat în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Roxana-Cezarina Bănică

București, 7 noiembrie 2017.
Nr. 672.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind modificarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică
pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017**

Văzând Referatul de aprobare nr. F.B. 10.833/2017 al Direcției generale de programe, Agenția Națională de Programe de Sănătate din cadrul Ministerului Sănătății,
având în vedere prevederile:

— art. 51 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 155/2017 privind aprobarea programelor naționale de sănătate pentru anii 2017 și 2018,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate publică pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 377/2017, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 și 223 bis din 31 martie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 12, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Până la finalizarea achizițiilor centralizate la nivel național prin semnarea contractelor subsecvente cu ofertanții desemnați câștigători, medicamentele, materialele sanitare, dispozitivele medicale și altele asemenea, care fac obiectul acestor proceduri, se achiziționează de unitățile de specialitate prin care se derulează programele/intervențiile prevăzute la alin. (1), cu respectarea legislației în domeniul achiziției publice, la un preț de achiziție care nu poate depăși prețul de decontare aprobat în condițiile legii, în cazul medicamentelor, respectiv prețul de 32,15 lei/kg fără TVA, pentru achiziționarea laptelui

praf care se acordă copiilor cu vârstă cuprinsă între 0—12 luni, care nu beneficiază de lapte matern.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Anexa face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Direcțiile de specialitate din Ministerul Sănătății, direcțiile de sănătate publică, furnizorii de servicii medicale, publici sau privați, precum și instituțiile publice care derulează programe naționale de sănătate publică vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 26 octombrie 2017.
Nr. 1.249.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la normele tehnice)

Bugetul alocat programelor naționale de sănătate publică aprobate pentru anul 2017

— mii lei —

PROGRAMELE NAȚIONALE DE SĂNĂTATE PUBLICĂ	Buget de stat	Venituri proprii	Total
I. Programul național de boli transmisibile, din care:	225.150	284.142	509.292
Programul național de vaccinare	87.485	111.486	198.971
Programul național de supraveghere și control al bolilor transmisibile prioritare	0	2.088	2.088
Programul național de supraveghere și control al infecției HIV	137.449	150.315	287.764
Programul național de supraveghere și control al tuberculozei	216	16.344	16.560
Programul național de supraveghere și control al infecțiilor nosocomiale și monitorizarea utilizării antibioticelor și a antibiotic-resistenței	0	3.909	3.909
II. Programul național de monitorizare a factorilor determinanți din mediul de viață și muncă	0	1.659	1.659
III. Programul național de securitate transfuzională	36.350	47.592	83.942
IV. Programele naționale de boli netransmisibile, din care:	6.737	81.092	87.829
Programul național de depistare precoce activă a cancerului de col uterin	0	5.376	5.376
Programul național de sănătate mintală și profilaxie în patologia psihiatrică	0	2.128	2.128
Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană	1.704	53.132	54.836
Subprogramul de transplant de celule stem hematopoietice periferice și centrale	5.033	13.597	18.630
Subprogramul de fertilizare in vitro și embriotransfer	0	5.165	5.165
Programul național de boli endocrine	0	682	682
Programul național de tratament pentru boli rare	0	700	700
Programul național de management al registrelor naționale	0	312	312
V. Programul național de evaluare și promovare a sănătății și educație pentru sănătate	21	2.487	2.508
VI. Programul național de sănătate a femeii și copilului	5.736	14.903	20.639
Total buget programe naționale de sănătate publică 2017	273.994	431.875	705.869
MS — acțiuni centralizate	0	18.593	18.593
TOTAL BUGET	273.994	450.468	724.462

MINISTERUL APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea anexelor nr. 1—5 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 193/2002 privind reactualizarea delimitării fondului cinegetic al României în fonduri de vânătoare**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 205.708/IȘ din 19.10.2017,

în temeiul prevederilor art. 5 și 53 din Legea vânătoriei și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 20/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apelor și Pădurilor, cu modificările ulterioare,

ministrul apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1—5 la Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 193/2002 privind reactualizarea delimitării fondului cinegetic al României în fonduri de vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 317 din 14 mai 2002, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 „Centralizatorul fondurilor de vânătoare constituite la nivel de țară”, pozițiile nr. 30, 34 și 36 și rubrica „TOTAL” se modifică și vor avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Județul	Numărul fondurilor de vânătoare	Suprafața totală (ha)
0	1	2	3
„30	Olt	57	490.841
.....
34	Sibiu		524.846
.....
36	Teleorman	62	564.415
.....
TOTAL:		2.152	22.045.909”

2. La anexa nr. 2, „Centralizatorul fondurilor de vânătoare constituite în județul Olt”, „Centralizatorul fondurilor de vânătoare constituite în județul Sibiu” și „Centralizatorul fondurilor de vânătoare constituite în județul Teleorman” se modifică și se înlocuiesc cu cele prevăzute în anexa nr. 1.

3. La anexa nr. 3, paginile nr. 1 și 2 din „Fișa fondului de vânătoare nr. 43 Frunzaru” din județul Olt, din „Fișa fondului de vânătoare nr. 8 Cașolt” din județul Sibiu, din „Fișa fondului de vânătoare nr. 21 Șelimbăr” din județul Sibiu și din „Fișa fondului de vânătoare nr. 11 Beciu” din județul Teleorman se modifică și se înlocuiesc cu cele prevăzute în anexa nr. 2.

4. La anexa nr. 4, „Harta fondurilor de vânătoare la nivelul județului Olt”, „Harta fondurilor de vânătoare la nivelul județului Sibiu” și „Harta fondurilor de vânătoare la nivelul județului Teleorman”, precum și anexa nr. 5 „Harta fondurilor de vânătoare la nivel de țară” se modifică, potrivit schițelor aprobate prin prezentul ordin, de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin Drăcea”, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. II. — (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, gărzile forestiere București, Brașov și Râmnicu Vâlcea și gestionarii fondurilor cinegetice menționate la art. I pct. 3 completează, în 3 exemplare

originale, fișele fondurilor cinegetice rearondate și întocmesc actele adiționale la contractele de gestionare în vigoare pentru modificarea tarifelor potrivit noilor suprafețe rezultate, conform legii.

(2) Pentru calculul tarifelor de gestionare a fondurilor cinegetice rearondate prin prezentul ordin se folosesc tarifele unitare, pe categorii de folosință, stabilite potrivit contractelor de gestionare în vigoare.

(3) Scrisorile de garanție bancară de bună execuție se modifică corespunzător noilor tarife de gestionare rezultate în urma aplicării prezentului ordin.

(4) Câte un exemplar original al documentelor prevăzute la alin. (1) se depune la Ministerul Apelor și Pădurilor, în termen de 5 zile de la semnare.

Art. III. — Gărzile forestiere București, Brașov și Râmnicu Vâlcea și gestionarii fondurilor cinegetice răspund de aplicarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin și se comunică sau, după caz, se pun la dispoziția celor interesați de către Direcția generală păduri din cadrul Ministerului Apelor și Pădurilor.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apelor și pădurilor,
Adriana-Doina Pană

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

privind completarea unor reglementări contabile

În baza art. 4 alin. (1) și ale art. 44 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — În Planul de conturi general cuprins la punctul 594 din Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 30 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se introduc conturile 5126 „Conturi la bănci în lei — TVA defalcat (A)” și 5127 „Conturi la bănci în valută — TVA defalcat (A)”.

Art. II. — În Planul de conturi cuprins la punctul 196 din Reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 19 decembrie 2016, cu completările ulterioare, se introduc conturile 5126 „Conturi la bănci în lei — TVA

defalcat (A)” și 5127 „Conturi la bănci în valută — TVA defalcat (A)”.

Art. III. — În Planul de conturi general cuprins la punctul 228 din Reglementările contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial, aprobate prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 1.969/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 și 846 bis din 10 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se introduc conturile 5126 „Conturi la bănci în lei — TVA defalcat” și 5127 „Conturi la bănci în valută — TVA defalcat”.

Art. IV. — Conturile prevăzute la art. I—III se utilizează pentru înregistrarea operațiunilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 23/2017 privind plata defalcată a TVA, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 31 august 2017.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 30 octombrie 2017.
Nr. 2.827.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

